உ

முருகன்றுணை

கந்தரனுபூதி

மூலமும்-உரையும்.

ஸ்ரீமத்

திருமயிலை,

வைதிலிங்கதேசிகரால்

பார்வையிடப்பட்டு

காவாந்தண்டலம்,

பாலசுந்தரமுதலியார்

அவர்களால்,

தஞ்சாவூர்,

சின்னகண்ணையசெட்டியார்

அவர்களது.

சகலகலாநிலய அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1884

உ

கடவுள்துணை.

கந்தரனுபூதி மூலமும்-உரையும்.

விநாயகர் - காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

நெஞ்சக்கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத்தருள் சண்முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற்புனைமாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக்கரவானை பதம்பணிவாம்.

இதன்பொருள்.

மனமாகிய கனத்தகல்லானது நெகிழ்ந்துருக எளிதில அருள்செய்யும் ஆறுமுகக்கடவுளுக்கு இலக்கணம்பொருந்திய செவ்வியசொற்களால் அலங்கரிக்கும் பாமாலை சிறப்படைய ஐங்கரக்கடவுளாகிய யானைமுகவிநாயகருடைய பாதங்களைப்பணிவாம் என்றவாறு.

ஆடும்பரிவேலணிசேவலெனப்
பாடும்பணியே பணியாயருள்வாய்

தேடுங்கயமாமுகனைச்செருவிற்
சாடுந்தனியானைசகோதரனே

(இ-ள்) தேடப்பட்ட கயமுகாசுரனை யுத்தகளத்தில்வென்ற ஒப்பற்ற விநாயகருக்குச் சகோதரராகிய முருகக்கடவுளே நடனமாடுங் குதிரையாகிய மயிலையும், வேலாயுதத்தையும், சேவற்கொடியையும் பாடுந்தொழிலே தொழிலாகத் திருவருள்செய்வாய் எ-று. (க)

உல்லாசநிராகுலயோக——
சல்லாபவிநோதனுநீயலையோ
எல்லாமறவென்னை [illegible]
சொல்லாய்முருகாசுரபூபதியே

(இ-ள்) உல்லாசனே, நிராகுலனே, யோகனே, சல்லாபனே, விநோதனே, யாவும் நீயலையோ, எல்லாம மறப்படி என்னையிழந்த நன்மையைச்சொல்லாய் முருகக்கடவுளே, தேவசேனாபதியே எ-று. (உ)

வானோபுனல்பார்கனல்மாருதமோ
ஞானோதயமோகவிநான்மறையோ
யானோமனமோவெனையாண்டவிடந்
தானோபொருளாவதுசண்முகனே.

போராசை எனுய பணியல டணிபட்டு,
ஓரா வினை பன உழு [illegible]
வீரா! முருக [illegible]
குமரா! [illegible] தாதமே! 16

யாம [illegible]
தாமே பொ [illegible]
பூமே [illegible]
காமே [illegible] 17

உதியா, [illegible]
விகா [illegible]
[illegible]
[illegible] 18

[illegible]
[illegible]
அடி [illegible]
[illegible] 19

அரி [illegible]
உரி [illegible] தியவா!
[illegible]! [illegible] இமையோர்
புரி [illegible] தாமே 20

கருதா மாயா ஜெகிநானை எனக்கு
இடா கான வாசய தா என்று இசைவாய
மாகா முருகா மயில வாகனனே
வீரா சூரா குரா விபாடணனை 21

காளைக் குமரேசன் எனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவம் எய்தியவா!
பாளைக் குழல் வள்ளி பதம் பணியும்
வேளைச் சுர பூபதி மேருவையே! 22

அடியைக் குறியாது அறியாமையினால்
முடியக் கெடவோ? முறையோ! முறையோ!
வடி விக்ரம வேல் மகிபா! குறமின்
கொடியைப் புணரும் குணபூதரனே! 23

கூர்வேல் விழி மங்கையர் கொங்கையிலே
சேர்வேன் அருள் சேரவும் எண்ணுமதோ?
சூர் வேரொடு குன்று தொளைத்த நெடும்
போர் வேல புரந்தர பூபதியே! 24

மெய்யே என வெவ்வினை வாழ்வை உகந்து
ஐயோ! அடியேன் அலையத் தகுமோ?
கையோ அயிலோ கழலோ முழுதும்
செய்யோய்! மயில் ஏறிய சேவகனே! 25

ஆதாரம் இல்லை, அருளைப் பெறவே,
நீதான் ஒரு சற்றும் நினைந்திலையே!
வேதாகம ஞான விநோத மனா
அதீதா! சுரலோக சிகாமணியே! 26

மின்னே நிகர் வாழ்வை விரும்பிய யான்
என்னே விதியின் பயன் இங்கு இதுவோ?
பொன்னே! மணியே! பொருளே! அருளே!
மன்னே! மயில் ஏறிய வானவனே! 27

ஆனா அமுதே! அயில்வேல் அரசே!
ஞானாகரனே! நவிலத் தகுமோ?
யான் ஆகிய என்னை விழுங்கி, வெறும்
தானாய் நிலைநின்றது தற்பரமே 28

இல்லே எனும் மாயையில் இட்டனை நீ,
பொல்லேன் அறியாமை பொறுத்திலையே,
மல்லே புரி பன்னிரு வாகுவில் என்
சொல்லே புனையும் சுடர் வேலவனே! 29

செவ்வான் உருவில் திகழ் வேலவன் அன்று
ஒவ்வாதது என உணர்வித்தது தான்,
அவ்வாறு அறிவார் அறிகின்றது அலால்,
எவ்வாறு ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவே? 30

பாழ்வாழ்வு எனும் இப் படுமாயையிலே
வீழ்வாய் என என்னை விதித்தனையே
தாழ்வானவை செய்தன தாம் உளவோ?
வாழ்வாய் இனி நீ மயில் வாகனனே! 31

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூடு
அலையே படுமாறு அதுவாய் விடவோ?
கொலையே புரி வேடர் குலப்பிடிதோய்
மலையே! மலைகூறிடு வாகையனே 32

சிந்த ஆகுல இல்லொடு செல்வம் எனும்
விந்து அடவி, என்று விடப் பெறுவேன்?
மந்தாகினி, தந்த வரோதயனே!
கந்தா! முருகா! கருணாகரனே! 33

சிங்கார மடந்தையர் தீநெறி போய்,
மங்காமல், எனக்கு வரம் தருவாய்,
சங்கிராம சிகாவல! சண்முகனே!
கங்காநதி பால! கிருபாகரனே! 34

விதிகாணும் உடம்பை விடா வினையேன்
கதிகாண, மலர்க் கழல், என்று அருள்வாய்?
மதிவாள் நுதல் வள்ளியை அல்லது, பின்
துதியா விரதா! சுர பூபதியே! 35

'நாதா! குமரா! நம!', என்று அரனார்
'ஓதாய்', என, ஓதியது எப்பொருள் தான்?
வேதா முதல் விண்ணவர் சூடும் மலர்ப்
பாதா! குறமின் பத சேகரனே! 36

'கிரிவாய் விடுவிக்ரம, வேல் இறையோன்
பரிவாரம்', எனும் பதமே வலையே
புரிவாய், மனனே! பொறையாம் அறிவால்,
அரிவாய், அடியோடும், அகந்தையையே. 37

ஆதாளியை, ஒன்று அறியேனை, அறத்
தீதாளியை, ஆண்டது செப்புமதோ?
கூதாள கிராத குலிக்கு இறைவா!
வேதாள கணம் புகழ் வேலவனே! 38

மாவேழ் சனனம் கெட மாயை விடா
மூவேடனை என்று முடிந்திடுமோ?
கோவே! குறமின் கொடி தோள் புணரும்
தேவே! சிவசங்கர தேசிகனே! 39

வினை ஓடவிடும் கதிர்வேல் மறவேன்,
மனையோடு தியங்கி மயங்கிடவோ ?
சுனையோடு, அருவித் துறையோடு, பசுந்
தினையோடு, இதணோடு, திரிந்தவனே ! 40

சாகாதெ, னையே சரணங்களிலே
காகா, நமனார் கலகம் செயுநாள்
வாகா, முருகா ! மயில்வாகனனே !
யோகா ! சிவஞான உபதேசிகனே ! 41

குறியைக் குறியாது குறித்து அறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த்திடலும்
செறிவு அற்று, உலகோடு உரை சிந்தையும் அற்று,
அறிவு அற்று, அறியாமையும் அற்றதுவே. 42

தூசா மணியும் துகிலும் புனைவாள்
நேசா ! முருகா ! நினது அன்பு அருளால்,
ஆசா நிகளம் துகளாயின பின்,
பேசா அநுபூதி பிறந்ததுவே. 43

சாடும் தனிவேல் முருகன் சரணம்
சூடும்படி தந்தது சொல்லுமதோ?
வீடும் சுரர் மா முடி வேதமும் வெம்
காடும் புனமும் கமழும் கழலே. 44

கரவாகிய கல்வி உளார் கடை சென்று
இரவா வகை மெய்ப்பொருள் ஈகுவையோ ?
குராவா ! குமரா ! குலிசாயுத குஞ்
சரவா ! சிவயோக தயாபரனே ! 45

எந்தாயும் எனக்கு அருள் தந்தையும் நீ
சிந்தாகுல மானவை தீர்த்து எனையாள்,
கந்தா! கதிர் வேலவனே! உமையாள்
மைந்தா! குமரா! மறை நாயகனே! 46

ஆறாறையும் நீத்து அதன் மேல் நிலையைப்
பேறா அடியேன் பெறுமாறு உளதோ?
சீறா வரு சூர் சிதைவித்து இமையோர்
கூறா உலகம் குளிர்வித்தவனே!

அறிவு ஒன்று அற நின்று அறிவார் அறிவில்
பிறிவு ஒன்று அற நின்ற பிரான் அலையோ
செறிவு ஒன்று அற வந்து இருளே சிதைய
வெறி வென்றவரோடு உறும் வேலவனே! 48

தன்னந் தனி நின்றது தான் அறிய
இன்னம் ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவோ
மின்னும் கதிர் வேல் விகிர்தா! நினைவார்
கின்னம் களையும் க்ருபை சூழ் சுடரே! 49

மதிகெட்டு அறவாடி மயங்கி அறக்
கதிகெட்டு அவமே கெடவோ கடவேன்
நதி புத்திர! ஞான சுகாதிப! அத்
திதி புத்திரர் வீறு அடு சேவகனே! 50

உருவாய் அருவாய், உளதாய் இலதாய்,
மருவாய் மலராய், மணியாய் ஒளியாய்க்,
கருவாய் உயிராய்க், கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய், அருள்வாய் குகனே! 51

கந்தர் அநுபூதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் அருளிய கந்தர் அலங்காரம்

"செந்தேனும் புளித்தறக் கைக்கும்" சில பாடல்கள்

பேற்றைத் தவஞ்சற்று மில்லாத வென்னைப் ப்ரபஞ்சமென்னுஞ்
சேற்றைக் கழிய வழிவிட்ட வா செஞ்சடாடவிமேல்
ஆற்றைப் பணியை யிதழியைத் தும்பையை யம்புலியின்
கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன் க்ருபாகரனே. (1)

[illegible]வெட்டா[illegible] அன்னை [illegible] திட்டி[illegible]ளைசாள்
சேரவெட்டார் இவர் செயலொன்றே கண்டேன் சென்று சேவகனப்பச்
சோரநிட் டூரனைச் சூ[illegible] [illegible]சொரிக்கச்
கூரகட் டாரியிட் டோரிமைப் போதினிற் கொல்வனே. (2)

குப்பாச வாழ்க்கையுட் கூத்தாடும் ஐவரிற் கொட்புஅடைந்த
இப்பாச நெஞ்சனை ஈடேற்றுவாய் இருநான்கு வெற்பும்
அப்பாதியாய்விழ மேருங் குலுங்க விண்ணாரும் உய்யச்
சப்பாணி கொட்டிய கை ஆறிரண்டுடைச் சண்முகனே (3)

வையில கதிர்வடி வேலோனை வாழ்த்தி வறிஞர்க்கென்றும்
நொய்யில் பிளவள வேனும் பகிர்மின்கள் நுங்கட்கிங்ஙன்
வெய்யிற் கொதுங்க வுதவா உடம்பின் வெறுநிழல்போற்
கையிற் பொருளு முதவாது காணுங் கடைவழிக்கே (4)

கோழிக் கொடியன - ிபால குவ க
வாழ்க கருது திபி ன ்கா வ
ா ிற பெருவ ி ி ு ா ு
ஆழப் புை துணை வ ு ந ு ிபி (5)

தேப திரு ி ி ி ம ி முருக ி
வைவை ச ி வ ன ி ா ு ா,
ஐவர்க்கு இட ி ி ா ி
ிசைக வி கு ிமு ி ு ச ் ு (6)

நீல சி ிபி ு ி , ி ி ு
ம வ கு ி ி நு ு ு ா
கொ ி ெள்ள ெரி வ ி கை
லத்தை வெ ருப்ப ிப ு காமிகளே. (7)

நா[illegible]ன் செ[illegible] [illegible] [illegible]டிவந்த
[illegible] [illegible] [illegible]
த[illegible] [illegible]
தோளும் க[illegible] [illegible]. (8)

உதித்தாங்[illegible] [illegible] [illegible]
விதித்து ஆண்டுஅருள்தரும் கா[illegible] [illegible]
பதித்தாம்புவாங்கி நின்று அ[illegible] [illegible]
[illegible]திசான் திரு[illegible] [illegible] (9)

[illegible]தாலால் சுவாவைத்து[illegible] [illegible]
[illegible]லா லெழுபயி வளை[illegible] [illegible]
பால்ஆர்ச்சையிட்டுத் த[illegible] [illegible]
வேலால் கிரிதொளைத்தோன் இ[illegible] [illegible]. (10)

பத்தித் திருமுகம் ஆறு[illegible]ன் பன்னிரு [illegible]
தித்தித்திருக்கும் அமுதுகண்டேன் [illegible]
புத்திக் கமலத்து உருகிப் பெருகிப் புவன[illegible]
தத்திக் கரைபுரளும் பரமானந்த சாகரத்தே. (11)

ஆங்காரமும் அடங்கார், ஒடுங்கார், பரமாநந்தத்தே
தேங்கார், நினைப்பும் மறப்பும் அறார் தினைப்போது அளவும்
ஓங்காரத்து உள்ளொளிக்குள்ளே, முருகன் உருவங்கண்டு
தூங்கார், தொழும்புசெய்யார் என்செய்வார்? யமதூதருக்கே (12)

சிந்திக்கிலேன், நின்று சேவிக்கிலேன், தண்டைச் சிற்றடியை
வந்திக்கிலேன், ஒன்றும் வாழ்த்துகிலேன், மயில் வாகனனைச்
சந்திக்கிலேன், பொய்யை நிந்திக்கிலேன், உண்மை சாதிக்கிலேன்,
புந்திக்கிலேசமுங் காயக்கிலேசமும் போக்குதற்கே. (13)

விழிக்குத்துணை திருமென்மலர்ப் பாதங்கள், மெய்ம்மை குன்றா
மொழிக்குத்துணை முருகாவெனும் நாமங்கள், முன்புசெய்த
பழிக்குத்துணை யவன் பன்னிரு தோளும், பயந்ததனி
வழிக்குத்துணை வடிவேலுஞ் செங்கோடன் மயூரமுமே (14)

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித்தோனை விளங்குவள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச்
சாந்துணைப் போதும் மறவாதவர்க்கு ஒரு தாழ்வில்லையே. (15)

(இ-ள்) அறுமுகக்கடவுளே, மெய்ப்பொருளாவது ஆகாயமோ, பூமியோ, அக்கினியோ, வாயுவோ, ஞா ஞேயமோ, சொல்லப்பட்ட நான்குவேதமோ, நானோ, என்மனமோ என்னையாண்ட விடநாதனே. (௩)

வளைப்பட்டகைமாதொடுமக்களெனுந்
தளைபட்டழியத்தகுமோதகுமோ
கிளைபட்டெழுசூருரமுங்கிரியுந்
துளைபட்டுருவத்தொடுவேலவனே.

(இ-ள்) சுற்றத்தாருடன் பொருந்தியெழுந்துவந்த தாருகாசூரனுடைமார்பும, கிரவுஞ்சமலையும், துளைப்பட்டு ஊடுருவ வேலாயுதத்தைவிட்ட சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளே, வளையலணிந்த கைகளையுடைய மனைவி மக்களென்னும் பந்தத்திலகப்பட்டு எளியேனழியத் தகுமோ எ-று. (௪)

மகமாயைகளைந்திடவல்லபிரான்
முகமாறுமொழிந்துமொழிந்திலனே
யகமாடைமடந்தையரென்றயருஞ்
சகமாயையுணின்றுதயங்குவதே.

(இ-ள்) மண், பொன், பெண், என்று மூவகையில் வருந்தும் உலகமாயையிலேநின்று மயக்குவதையொ

பூத்தலாகிய மாசயமாய யோறுத்திடவல்லகட வுளாகிய (முருகனா) லெசுப்பிரமணியருடைய ஆறுமு கமயமேனிதனை ... நிலைனை ... (௫)

திணியானமனோசிலைமீதுனதா
ளணியாரரவிந்தமரும்புமதோ
பணியாவெனவள்ளிபதம்பணியுந்
தணியாவதிமோகதயாபரனே.

(இ-ள்) குறமகளாகிய வள்ளிநாச்சியாரின் ... பதங்களைப் பணிந்து அதிமோகத் தயா விருப்புற்று ... தயாபரனே ... பாதங்கிய எம் ... மனமோ ... கலையாத ... உடையதாகிய திருவடிகளா கிய அரவிந்த ... மலருமோ எ-று. (௬)

கெடுவாய்மனனே கதிகேள்கரவா
திடுவாய்வடிவே லிறைதாணினைவாய்
சுடுவாய்நெடுவேதனைதூள்படவே
விடுவிடுவாய்வினையாவையுமே.

(இ-ள்) மனமே நீ கெட்டுப்போவாய் நற்கதியொ ன்று சொல்வேன் கேட்பாயாக பொருளை யொளியாது கொடுப்பாயாக வடிவேலேந்திய கடவுளுடைய தாள

களை நினைப்பாயாக நெடியவேதனை தூள்படும்படி சுடுவாயாக தீவினையாவையும் விட்டுவிடுவாயாக எ-று.

அமரும்பதிகேளகமாமெனுமிப்
பிமரங்கெடமெய்ப்பொருள்பேசியவா
குமராகிரிராசகுமாரிமகன்
சமரம்பொருதானவநாசகனே.

(இ-ள்) அகமென்னும் அஞ்ஞானங்கெட மெய்ஞ் ஞானப்பொருளைப் போதித்தவனே, குமரனே, பர்வ தராஜபுத்திரிக்குமகனே, யுத்தஞ்செய்யும் அசுரர்குல நாசனே, யானமருபதி உன்னுள் வினவியருள்வா யாக எ-று. (அ)

மட்டூர்குழன்மங்கையர்மையல்வலைப்
பட்டுசலபடும்பரிசென்றொழிவேன்
தட்டூடறவேல்சைலத்தெறியு
நிட்டூரநிராகுலநிர்ப்பயனே.

(இ-ள்) கிரவுஞ்சமலையைத் தட்டுருவும்படி வே லைவிட்டெறியும் நிஷ்டூரனே, நிராகுலனே, பயமற்றவ னே, வாசனைபொருந்திய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் மயக்க வலையிற்பட்டு ஊசலாடுந் தன்மையை எப்பொ ழுதொழிவேன் எ-று. (க)

கார்மாமிசைக்காலன்வரிற்கலபத்
தேர்மாமிசைவந்தெதிரப்படுவாய்
தார்மார்பவலாரிதலாரியெனும்
சூர்மாமடியத்தொடுமவேலவனே.

(இ-ள்) கடப்பமாலையுடைய மார்பனே, தேவேந்திர னுலகிற்குப் பகையாகிய சூரபதுமன் மாமரமாகி மடி யவேலைவிட்ட கடவுளே, கறுத்த எருமைக்கடாவின் மேல் எமன் வந்தால் தோகைமயிலாகிய தேர்மேல்வந் து தரிசனை தருவாயாக எ-று. (ய)

கூகாவெனவென்கிளைகூடியழப்
போகாவகைமெய்ப்பொருள்பேசியவா
நாகாசலவேலவநாலுகவித்
தியாகாசுரலோகசிகாமணியே.

(இ-ள்) கூகாவென்றசத்தத்துடன் என்சுற்றத்தார் கூடி அழாதவண்ணமாய் எனக்கு மெய்ஞானப்பொரு ளைப் போதித்தவனே, மலைகளையுடையவனே, வேலா யுதனே, நாற்கவிக்குந் தியாகங்கொடுப்பவனே, தெய் வலோகசிகாமணியே, என்னைக்காப்பாயாக எ-று. ()

செம்மான்மகளைத்திருடுந்திருடன்
பெம்மான்முருகன் பிறவானிறவான்

சும்மாவிருசொல்லறவென்றலுமே
யம்மாபொருளொன்றுமறிந்திலனே.

(இ-ள்) செவ்விய மான்களாகிய வள்ளிநாயகியைத் திருடப்பட்டதிருடனபெருமையையுடையவன முருகன பிறப்பிறவன; மௌனமாக சும்மாவிருவெனற ளவில் யாதொருபொருளையு மறிந்திலன, இஃதாச்சரியமன்று. (௰௨)

முருகனறனிவேன்முனிநங்குருவென்
றருளகொண்டறியாரறியுந்தரமோ
வுருவனறருவனறுளதனறிலதன
றிருளனறொளியன்றெனநினறதுவே.

(இ-ள்) முருகக்கடவுள ஒப்பற்றவேலையுடைய முனிவன் நம்முடைய குருவெனறு அவருடைய திருவருளைக்கொண்டு அறியாதவாகள், அவரை யறிவார்களோ, அக்கடவுள் உருவமல்ல, அருவமல்ல, உள்ளதல்ல, இல்லதல்ல, இருளல்ல, ஒளியல்ல, என்று நின்றது எ-று. (௰௩)

கைவாய்கதிர்வேன்முருகன்கழல்பெற்
றுய்வாய்மனனேயொழிவாயொழிவாய்
மெய்வாய்விழிநாசியொடுஞ்செவியா
மைவாய்வழிசெல்லுமவாவினையே.

(இ-ள்) மனமே ஒழுங்காகக் கிரணம்பொருந்திய வேலையுடைய முருகக்கடவுளின் திருவடிகளைப் பெற்று மெய்-வாய் கண்-மூக்கு-செவி யெனனுமைம்பொறியிடமாகிய வைம்புலன்களையும் ஒழித்துப் பிழைப்பாயாக எ-று (௰௪)

முருகன்குமரன்குகனென்றுமொழிந்
துருகுஞ்செயல்தந்துணர்வென்றருள்வாய்
பொருபுங்கவரும்புவியும்பரவுங்
குருபுங்கவவெண்குணபஞ்சரனே.

(இ-ள்) தேவர்களும் பூமியிலுள்ளோரும் வணங்கும் குருஸ்வாமியே, எண்குணமுடையவனே, முருகன் குமரன், குகன் என்று சொல்லி உள்ளமுருகுஞ் செய்கையைத்தந்து அறிவையென்று திருவருள் செய்வாய். ()

பேராசையெனும்பிணியிற்பிணிபட்
டோராவினையேனுழலத்தகுமோ
வீராமுதுசூர்படவேலெறியுஞ்
சூராசுரலோகதுரந்தரனே.

(இ-ள்) வீரனே பழமையாகிய சூரபதுமன் அழிவுபட வேலாயுதமெறிந்த சூரனே, தேவலோகதுரந்தர

னே பெரியஆசையெனனும் கோயிலைக்கட்டுப்பட்டு யா
தொன்றுமறியாத வினையினேன் உழலத்தகுமோ.

()

யாமோதியகல்வியுமெம்மறிவுந்
தாமேபெறவேலவர்தந்ததனாற்
பூமேல்மயல்போயறமெய்ப்புணர்வீர்
நாமேநடவீர்நடவீரினியே.

(இ-ள்) யாமோதின கல்வியும் எம்முடைய அறிவும் நாம் பெற்றுக்கொள்ள வேலாயுதக்கடவுள் கொடுத்தருளினபடியினாலே மேன்மையாக நீங்கள் தருமத்தை உண்மையாகச் செய்ய வல்லவர்களே இனி முருகக்கடவுளை நாவினாலே பாடி நடவுங்கள் நடவுங்கள் எ-று. (௰௭)

உதியாமரியாவுணராமறவா
விதியாலறியாவியலன்புலவா
வதிகாவனகாவபயாவமரா
வதிகாவலசூரபயங்கரனே.

(இ-ள்) பிறந்து இறந்து அழிந்து மறந்துவாழும் பிரமன் விஷ்ணு அறியப்படாத பரமசிவன் மைந்தனே மேலானவனே, அங்கமில்லாதவனே, பயமில்லாதவனே, அமராபதித்தலைவனே, சூரர்களுக்குப் பயங்கரரூபவனே, வந்தனம்வந்தனம் எ-று. (௰௮)

வடிவுந்தனமும்மனமுங்குணமும்
குடியுங்குலமுங்குடிபோகியவா
வடியந்தமிலாவயில்வேலரசே
மிடியொனறொருபாவிவெளிப்படினே.

(இ-ள்) அடியுமுடியுமில்லாத கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதக்கடவுளே, வறுமையென்றொருபாவி வெளிப்பட்டால் வடிவமும் தனமும் மனமும் குணமும் குடியும குலமும தன்னைவிட்டுக் கூடிப்போய்விடும.

அரிதாகியமெய்ப்பொருளுக்கடியே
னுரிதாயுபதேசமுணர்த்தியவா
விரிதாரணவிக்ரமவேளிமையோர்
புரிதாரகநாகபுரந்தரனே.

(இ-ள்) அருமையாகிய உண்மைப்பொருளை அடியேனுக்கு உரித்தான ஞானோபதேசம் உணர்த்தியவனே, விரிந்தகாரணமுடையவனே, பராக்கிரமனே, சிவசுப்பிரமணியனே, அமராபதிக்குத் தாரகனே, தேவலோகத்தைக்காப்பவனே, தோத்திரம் தோத்திரம்.

கருதாமறவாநெறிகாணவெனக்
கிருதாள்வனசந்தரவென்றிசைவாய்

வாகாமுருகாமயில்வாகனனே
விரதாசுரசூரவிபாடனனே.

(இ-ள்) வாகனே, முருகனே, மயில்வாகனனே, விரதனே, சூரனே, சூரசம்மாரனே, உம்மைநினைத்து எப்பொழுதும் மறவாத நல்வழியைக்காண எனக்கு தங்களுடைய உபயபாததாமரைகளை என்றருள்செய்வாய்-எ-று. (உக)

காளைக்குமரேசனெனக்கருதித்
தாளைப்பணியத்தவமெய்தியவா
பாளைக்குழல்வள்ளிபதம்பணியும்
வேளைச்சுரபூபதிமேருவையே.

(இ-ள்) கூந்தற்பனையின் பாளைக்கொம்பாகிய கூந்தலையுடைய வள்ளிநாயகி திருவடிகளைவணங்கும் சுப்பிரமணியக்கடவுளைத் தேவசேனாபதிமேருவைக் காளையாகிய குமரேசக்கடவுளை வணங்கவெனக்குச்செய்தவங்கள் பொருந்தினவார் எ-று. (உஉ)

அடியைக்குறியாதறியாமையினான்
முடியக்கெடவோமுறையோமுறையோ
வடிவிக்ரமவேன்மகிபாகுறமின்
கொடியைப்புணருங்குணபூதரனே.

(இ-ள்) வடித்தவேலையுடைய மகிபனே, குறமாதாகிய வள்ளிநாயகியைப் புணரும குணக்குன்றமே உம்முடைய திருவடியைக் குறியாது நானறியாமையினாலே முடியக்கெடுத்தல முடியாது எ-று. (உ௩)

கூர்வேல்விழிமங்கையர்கொங்கையிலே
சேர்வேனருள்சேரவுமெண்ணுமதோ
சூர்வேரொடுகுன்றுதொளைத்தநெடும்
போர்வேலபுரந்தரபூபதியே.

(இ-ள்) சூரனையும் கிரவுஞ்ச மலையையும் வேரோடுந்துளைக்க நெடிய போர்வேலையுடையவனே, தேவேந்திரலோகாதிபதியே, கூர்மையாகிய வேல் போலுங் கண்களையுடைய பெண்கள் கொங்கையிடத்துச்சேர்பவனாகிய நான உம்முடைய அருள்பெறவேனெண்ணுவீரோ எ-று. (உ௪)

மெய்யேயெனவெவ்வினைவாழ்வையுகந்
தையோவடியேனலையத்தகுமோ
கையோவயிலோகழலோமுழுதுஞ்
செய்யோய்மயிலேறியசேவகனே.

(இ-ள்) பணிருகையும் வேலாயுதமும் இருதிருவடியும முற்றும் அழகுபொருந்தியவனே, மயில்வாகன

நேரியசேவகனே, வெவ்வினைவாழ்க்கை உணமைபெய ளமகிழ்ந்து ழியோ அடியேனுடைய நான் அலையத்தகு மோ எ-று. (உரு)

ஆதாரபீடனுருவைப்பெறவே
ந்தாரொ நசற்றவினைத்தில்லையோ
வேதாகமஞானவிநோதாவரோ
நீதாசலலோகமோலாமணியே.

(இ-ள்) வேதாகமனே, ஞானவிநோதனே, மறைநீ தனே, நீதலோகமாமணியே, ஆதாரமிலாதவனுகிய நான உடம்பு திருவுருவைப்பெற தாயகள் சற்றுவதுவினை த்தகில்லை எ-று. (உசு)

பின்னேநிகாவாழ்வைவிருப்பினையா
னென்னேவிதியினையயவிருந்துவோ
பொன்னேமணியேபொருளேயருளே
மன்னேமயிலேறியவானவனே.

(இ-ள்) பொன்னே நவமணியே தேடரும் பொரு ளே திருவருளே நிலைபேறுடையவனே மயிலேறிய எங்கள் தேவனே, பின்னனிகர்த்த வாழ்வை இச்சித்த அடிமைவருந்துதல் என்ன இதுவிதியினையன்றே எ-று.

கந்தானுபூதி

ஆனாவமுதேயயில்வேலரசே
ஞானாகரனேநவிலத்தகுமோ
யானாகியவென்னைவிழுங்கிவெறுந்
தானாய்நிலைநின்றதுதற்பரமே.

(இ-ள்) கெடாத வமிர்தமே, கூர்மைபொருந்திய வேலேந்திய அரசனே, ஞானமுடையவனே, யான்வே றொன்றைத் துதிக்கத்தகுமோ என்னை விழுங்கி வெட் டவெளியாய்த் தானாய் நிலைநின்றது தற்பரம் எ-று.

இல்லேயெனுமாயையிலிட்டனைநீ
பொல்லேனறியாமைபொறுத்திலையே
மல்லேபுரிபன்னிருவாகுவிலென்
சொல்லேபுனையுஞ்சுடர்வேலவனே.

(இ-ள்) மல்லுத்தஞ்செய்கிற பன்னிருதோள்களி ன் என்புன்சொல்லை நான்சொல்லாகத்தரிக்கும் சுடர் பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடையவனே, இல்லற மென்னும்மாயையில் என்னை வைத்தாய் நீ அற்பனாகிய என் அறியாமையை தேவரீர் பொறுத்ததில்லை எ-று.

செவ்வானுருவிற்றிகழ்வேலவனன்
றொவ்வாததெனவுணர்வித்ததுதா
னவ்வாறறிவாரறிகின்றதலா
லெவ்வாறொருவர்க்கிசைவிப்பதுவே.

(இ-ள்) செவ்வானைப்போலும் திருவுருவில் பிரகாசிக்கும் வேலாயுதக்கடவுள் அக்காலத்தில் பிரமனுக்குச் சிருட்டித்தொழில் ஒவ்வாததென்று தன்பிதாவின்செவியில் உபதேசித்த பிரணவமானது சிவனதா னவ்வாறறிவார் அவர் அறிகின்றதல்லாமல் அப்பிரணவத்தை வெவ்வாறு ஒருவருக்குப் போதிப்பது எ-று. ()

பாழ்வாழ்வெனுமிப்படுமாயையிலே
வீழ்வாயெனவென்னைவிதித்தனையே
தாழ்வானவைசெய்தனதாமுளவோ
வாழ்வாயினிநீமயில்வாகனனே.

(இ-ள்) மயில்வாகனக்கடவுளே பாழாகிய வாழ்வென்னுமிந்தப் படுமாயையிலே விழக்கடவாயென்று என்னை விதித்துவிட்டாயே நான் தாழ்வானவைகளைச் செய்தேனோ அக்குற்றங்களுளவோ இனி நீ வாழ்வாயாக எ-று. (உக)

கலையேபதறிக்கதறித்தலையூ
டலையேபடுமாறதுவாய்விடவோ

[illegible]
[illegible]

(இ-ள்) [illegible] (௩௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(இ-ள்) [illegible] (௩௩)

இஙகாரபட ரமை [illegible] போய்
பஙகாரனெனை [illegible]
சஙகிராம [illegible]
கஙகாதிபாலகிரு பாகனே.

(இ-ள்) போரவீரனே, அரசனே, ஆறுமுகனே. [illegible] கைடுத்திரனே, திருபாகனே, இங்காரப் [illegible]

டைய நியமத்திற்போய்ச் சேராதிருக்க வொண்ணாது வருனுருவாயாக எ-று. (௧௨)

விதிகாணு முடம்பை விடாவினையேன்
கதிகாண மலர்க்கழ லென்றருள்வாய்
மதிவாணுதல் வள்ளியை யல்லது பின்
துதியா விரதா சுரபூபதியே.

(இ-ள்) இளம்பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய வள்ளிநாயகியை அல்லாமல் வேறொருவரைத் துதியாதவிரதனே, தேவர்பூபதியே, பிரமன்விதித்த உடலைவிடாவினையேன் கதியுடைய மலர்போலும் திருவடியை யெப்பொழுது தந்தருள் செய்வாயாக எ-று. ( )

நாதா குமரா நமவென் றரனார்
ஓதா யெனவோதிய தெப்பொருடான்
வேதா முதல்விண்ணவர் சூடுமலர்ப்
பாதா குறமின் பதசேகரனே.

(இ-ள்) பிரமன் முதல் தேவர்கள் சிரசிற்சூடுமலர் போலு முடியையுடைய பாதனே, வள்ளிநாயகியின் பதங்களைத் தரிக்கும் முடியையுடையவனே, நாதனே, குமரனே, நமவென்று பரமசிவனார் ஓதாயென வினவச்சொல்ல நீ ஓதிய பிரணவப்பொருளை எப்பொருளை எ-று. ( )

கிரிவாய்விடுவிக்ரமவேலிறையோன்
பரிவாரமெனும்பதமேவலையே
புரிவாய்மனனே பொறையாமறிவா
லரிவாயடியோடுமகந்தையையே.

(இ-ள்) மனமே, கிரவுஞ்சமலை பிளவுபட வேல்விட்ட சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் தேவசேனைகளோடு வாழ்ந்த திருவடிகளைப் பரார்வலையே அவர் திருவடிக்குத் தொண்டுசெய்வாயாக பொறையாகிய அறிவால அகந்தையை யடியோடும் அரிவாயாக எ-று. ([illegible])

ஆதாளியை யொன்றறியேனையறத்
தீதாளியையாண்டது செப்புமதோ
கூதாளகிராதகுலிக்கிறைவா
வேதாளகணம்புகழ்வேலவனே.

(இ-ள்) கூதாளச்செடியைச் சிரசிலே தரிக்கும் வேடர்களுடைய மகளாகிய வள்ளிக்கு நாயகனே [illegible] கணக்கூட்டம்புகழும் வேலாயுதக்கடவுளே, அவ்வித [illegible] தவனை ஒன்றும் அறியாதவனை முற்றும் குற்றவாளி [illegible] ஆட்கொண்டதைச் சொல்வாயாக எ-று. (௨அ)

மாவேழ்சனனங்கெடமாயைவிடா
மூவேடனையென்றுமுடிந்திடுமோ
கோவேகுறமின்கொடிதோள்புணரும்
தேவேசிவசங்கரதேசிகனே.

(இ-ள்) அரசனே, குறமகளாகிய வள்ளிநாயகிதோளைப்புணருநேசனே சிவசங்கரனே தேசிகனே, மகத்தாகிய எழுபிறப்புங்கெட மாயைவிடா மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை யென்னும் மூவாசையும் எப்பொழுது முடிவுபெறுமோ எ-று. (௩௧)

வினையோடவிடுங்கதிர்வேன்மறவேன்
மனையோடுதியங்கிமயங்கிடவோ
சுனையோடருவித்துறையோடுபசுந்
தினையோடிதணோடுதிரிந்தவனே.

(இ-ள்) சுனையோடுங் காட்டாற்றுத் துறையோடும் பசுமையாகிய தினையோடுந் தினைப்புனங்காக்கும் பரணோடும் மனைவியோடு தியங்கி மயங்கித் திரிந்த கடவுளே, என நீ வினையோட விடப்பட்ட கதிர்வேலை மறவேன் எ-று. (௩௨)

சாகாதெனையேசரணங்களிலே
காகாநமனார்கலகஞ்செயுநாள்
வாகாமுருகாமயில்வாகனனே
யோகாசிவஞானோபதேசிகனே.

(இ-ள்) வெற்றியுடையவனே, முருகனே, மயில்வாகனனே, யோகனே, சிவஞானோபதேசிகனே, இயமன்

கலகஞ்செய்யுநாளையில் காகாபல் எனனை உடமு டைய பாதுகாவினிலை [illegible] சாபபாயாக எ-று. ()

குறியைக் குறியாது குறித்தறியு
நெறியைத் [illegible] நிகழ்த்திடலுஞ்
செறிவற் [illegible] ரையு[illegible]
றறிவற் றறியாமையு [illegible]

(இ-ள்) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
று-எ-ம் (௪௨)

தூசாமணியுந் துகிலும் புனைவா
ணேசா முருகா நினதன் பருளா
லாசா நிகளந் துகளாயினபின்
பேசா வனுபூதி பிறந்ததுவே.

(இ-ள்) சாணையிற்றீட்டாத மணியையும் வஸ்திரத் தையுந் தரிக்கப்பட்ட குறவள்ளிக்கு நேசனே, முருக னே, உனதன்பாகிய திருவருளினாலே மாயாபாசங்க ளற்றன, அனுபூதி பிறந்தது எ-று. (௪௩)

சாடுந்தனிவேன்முருகன்சரணஞ்
சூடும்படிதந்ததுசொல்லுமதோ
வீடுஞ்சுரர்மாமுடிவேதமும்வெங்
காடும்புனமுங்கமழுங்கழலே. (௪௭)

கரவாகியகல்வியுளார்கடைசென்
றிரவாவகைமெய்ப்பொருளீகுவையோ
குரவாகுமராகுலிசாயுதகுஞ்
சரவாசிவயோகதயாபரனே. (௪௮)

எந்தாயுமெனக்கருள்தந்தையுநீ
சிந்தாகுலமானவைதீர்த்தெனையாள்
கந்தாகதிர்வேலவனேயுமையாள்
மைந்தாகுமராமறைநாயகனே. (௪௯)

ஆறாறையுநீத்ததன்மேல்நிலையைப்
பேறாவடியேன்பெறுமாறுளதோ
சீறாவருசூர்சிதைவித்திமையோர்
கூறாவுலகங்குளிர்வித்தவனே. (௫௰)

அறிவொன்றறநின்றறிவாரறிவிற்
பிறிவொன்றறநின்றபிரானலையோ
செறிவொன்றறவந்திருளேசிதைய
வெறிவென்றவரோடுறும்வேலவனே. (௫௧)

கந்தரனுபூதி

தன்னந்தனிநின்றதுதானறிய
வின்னம்மொருவர்க்கிசைவிப்பதுவோ
மின்னுங்கதிர்வேல் விகிர்தாநினைவார்க்
கின்னங்களையுங்க்ருபைசூழ்சுடரே. (௪௯)

மதிகெட்டறவாடி மயங்கியறக்
கதிகெட்டவமேகெடவோகடவே
னதிபுத்திரஞானசுகாதிபவத்
திதிபுத்திரர்வீறடுசேவகனே. (௫௰)

உருவாயருவாயுளதாயிலதாய்
மருவாய்மலராய்மணியாயொளியாய்க்
கருவாயுயிராய்க் கதியாய்விதியாய்க்
குருவாய்வருவாயருள்வாய்குகனே. (௫௧)

கந்தரனுபூதி மூலமும் - உரையும்

முற்றிற்று.